

Arrest

nr. 104 068 van 31 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 22 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat A. BOURGEOIS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van Igbo afkomst. U bent een christen. U werd geboren op 8 juni 1971 te Abiriba in Abia state. Vervolgens groeide u op in Amogudu, niet ver van uw geboorteplaats Abiriba. U bent gehuwd met (O.R.A.). Samen hebben jullie 3 kinderen: (N.R.), (D.D.A.) en (M.O.O.). Uw broer (M.) woont sinds 1991 in België. In 1991 wilde hij met (I.M.), ook wel (M.M.) genoemd, trouwen. Jullie oudste broer raadde dit af omdat de moeder van (I.M.) aan juju (magie) zou doen. Sinds 1994 gebruikte (I.M.) reeds juju-krachten zodat de middelen van uw broer (M.) naar haar eigen broer zouden gaan. Van 1995 tot 2002 woonde u in het buurland Benin waar u werkte als verkoper van tweedehandskledij. In 1995 kreeg u telefoon van uw broer (M.) met de vraag of u een visum voor (I.M.) kon regelen zodat ze konden trouwen in België. U regelde dit en (I.M.) ging in 1995 naar België. Bij het afscheid gaf ze u een brief die u aan haar moeder moest geven. Daarin stond dat ze

de juju-pot in de rivier moest gooien. In 1998 overleden uw vader, 2 broers en een zus. Later zou u te weten komen dat ze overleden aan de vloek van (I.M.). In 2001 verhuisde uw broer (E.) naar België. Van 2002 tot 2003 woonde u in Togo. In 2003 keerde u met de hulp van uw schoonzus (I.M.) terug naar Amogudu in Nigeria. In 2007 keerde (I.M.) zelf vanuit België naar Nigeria terug. Ze kwam naar uw dorp. Ze bekende aan uw familie dat de jarenlange problemen van uw familie veroorzaakt waren door de vloek die ze over jullie familie uitgesproken had. (I.M.) zei dat haar broer nu veel geld had, maar dat ze boos was omdat hij dit geld gebruikte voor zijn eigen familie en niet voor haar familie. Vervolgens vroegen u en uw moeder aan de moeder van (I.M.), (I.) genaamd, om deze vloek ongedaan te maken. (I.) weigerde echter. Haar man, chief (M.I.), was in 2008 overleden en (I.) zei dat dit de schuld was van uw familie. In 2007 of 2008 verhuisde uw vrouw met uw 3 kinderen naar Imo state wegens deze problemen in het dorp. Ook na de tussenkomst van de dorpsgemeenschap wilde (I.) de vloek niet intrekken. Vervolgens werd een rechtszaak opgestart om dit conflict te beslechten. Uw broer chief (O.K.E.) overleed echter vanwege de schaamte om in het openbaar over deze juju-praktijken te moeten spreken. Men beschuldigde u er echter van dat u hem vermoord zou hebben. In 2009 ging u met uw advocaat naar de rechtszitting. Op 6 mei 2009 kreeg u een zoon (R.O.O.) met (I.A.). Eind 2009 hoorde u dat de familie van (I.M.) en haar moeder (I.) u wilden vermoorden in de rechtbank. Ze beschouwden u als de schuldige voor alle doden. U besloot onder te duiken in het nabijgelegen dorp Aba. In het midden van 2010 hoorde u echter dat (R.A.U.), de man die opkwam voor uw rechten, overleden was. De dorpsgemeenschap raadde u aan te vluchten. Uw vertrek werd geregeld. U regelde uw paspoort. In januari 2011 vluchtte u weg uit Nigeria. U reisde naar Togo, waar u sindsdien verbleef. U leerde er een zekere (P.B.), van het bedrijf (D.M.) kennen. Hij hielp u om uw vertrek naar België te regelen. Op 6 oktober 2012 verliet u Togo per vliegtuig. De volgende dag kwam u in België aan. U ging direct uw broer en zijn vrouw (I.M.) (M.) opzoeken. Op 11 oktober 2012 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw paspoort met een Frans visum, een consulaire kaart van de Nigeriaanse ambassade in Togo, een verblijfskaart uit Togo, een aanbevelingsbrief, een kopie van een oordeel van een traditionele rechtbank, een brief van de dorpsgemeenschap aan Isaac Iro Mark, een kopie van een brief van uw advocaat, een medisch attest, een reisbijstandsverzekeringen, gegevens betreffende de bankrekening van het bedrijf (D.M.) en een kopie van de Belgische identiteitskaart van uw broer (N.M.A.).

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart de volgende families te vrezen: de familie van (I.M.) en (I.), de familie van de in 2008 overleden chief (M.I.) en de familie van uw broer chief (O.K.E.) die eveneens in 2008 overleed (gehoor CGVS, p. 13). U stelt dat ze u valselijk beschuldigen van alle doden omdat ze wraak willen omdat u via de brief uit 1995 ontdekt had dat de familie van (I.M.) en (I.) juju-krachten gebruikt had tegen uw familie. Volgende bedenkingen dienen echter bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Om te beginnen weet u uw problemen met de familie van (I.M.) en (I.) niet aannemelijk te maken.

U stelt dat ze u beschuldigen van alle doden en dat ze u willen doden. Doorheen uw verklaringen blijft u echter vaag en maakt u op geen enkel moment aannemelijk waarom ze het op u gemunt zouden hebben. Bovendien legde u heel wat documenten neer om uw asielrelaas te staven. Deze documenten vormen inderdaad een aanvulling op uw asielrelaas. In deze documenten wordt echter evenmin aannemelijk gemaakt waarom de familie van (I.M.) en (I.) u zou beschuldigen van alle doden (gehoor CGVS, p.12) en waarom ze u zouden willen doden.

De kopie van het oordeel van de Entire Community Obunkpa Umunkparawa uit Amogudu geeft aan dat er op 14 oktober 2008 door de gemeenschap van Amogudu een oordeel geveld werd in het dispuut tussen meneer Uba Abosi Nwogburu Okiyi enerzijds en mevrouw (I.), mevrouw (I.M.) en meneer (M.I.) anderzijds. Na een opsomming van de verklaringen en vragen en antwoorden aan beide partijen, wordt een eindoordeel uitgesproken. Daarin wordt besloten dat Uba Abosi effectief het slachtoffer werd van de juju-krachten van mevrouw (I.), mevrouw (I.M.) en meneer (M.I.). Het gebruik van juju-krachten wordt afgekeurd. Beide partijen verklaarden dat ze geen juju-krachten meer zouden gebruiken tegen elkaar. Tot slot wordt opgedragen dat mevrouw (I.), mevrouw (I.M.) en meneer (M.I.) de geleden schade moeten vergoeden en dit door de reis van van meneer Uba naar Australië of Japan te bekostigen. U maakt echter niet aannemelijk dat u genaamde Uba Abosi Nwogburu Okiyi zou zijn. U legde immers enkel een paspoort op naam van Ubah Roland Okiyi neer.

In de brief van de Ukpaghiri of Amogudu community, opgesteld op 26 augustus 2009, gericht aan (I.I.M.), de zoon van mevrouw (I.), staat dat het dispuut tussen de beide families nog steeds hangende is. Opnieuw wordt voorgesteld om vrede te sluiten. Opnieuw wordt er voorgesteld dat de familie van mevrouw (I.) de reis van meneer Uba Abosi naar Japan zou bekostigen. Uit deze brief blijkt ook dat (I.I.M.) in België zou wonen.

In de kopie van de brief van (U.U.&A.), de advocaten van meneer Uba Abosi, daterend van 29 oktober 2012, staat dat meneer Uba Abosi op 6 januari 2009 door mevrouw (I.) voor de High Court van Abia state gedaagd werd en dat een boete van 10 miljoen Nigeriaanse naira geëist werd wegens smaad, namelijk beschuldiging van hekserij in de traditionele rechtbank van de Amogudu gemeenschap in september 2008. De advocaat stelt ook dat er nog geen uitspraak gebeurd is in deze rechtszaak. Bijgevoegd is het verloop van deze rechtszitting voor de High Court van Abia state terug te vinden.

Betreffende de door u neergelegde kopie van het oordeel van lokale rechtbank uit Amogudu van 14 oktober 2008, de brief van de gemeenschap van 26 augustus 2009 aan (I.I.M.) en de brief van uw advocaat betreffende de hangende rechtszaak uit januari 2009 voor de High Court van Abia state, moet opgemerkt worden dat het hier gemeenrechtelijke feiten betreft. Bovendien komt nergens in deze documenten naar voor dat de familie van (I.) en (I.M.) verantwoordelijk geacht worden voor de dood van uw broers. Enkel financiële mislukkingen worden hier aangehaald. Nergens is in deze documenten ook sprake van het feit dat de familie van (I.M.) en (I.) u beschuldigt van de dood van chieft (M.I.) en chieft (O.K.E.). Evenmin valt ergens terug te vinden dat de familie van (I.) en (I.M.) u wilde doden in de rechtbank.

Daarnaast verklaart u dat u op 7 oktober 2012 in België aankwam en dat u alvorens asiel aan te vragen, eerst uw broer (M.) en zijn vrouw (I.M.) ging opzoeken (gehoor CGVS, p. 4,10). Nochtans verklaart u zelf dat (I.M.), de vrouw van uw broer, de oorzaak van uw probleem is en dat u vreest dat haar familie u zal doden (gehoor CGVS, p. 4,13). U verklaarde ook dat (I.M.) juju-krachten gebruikte tegen haar eigen man, uw broer, en dat ze zijn winkel in België vernield heeft (gehoor CGVS, p.11,14). Uit de door u neergelegde documenten blijkt bovendien dat (I.I.M.), de zoon van mevrouw (I.) eveneens in België zou verblijven. Op de vraag waarom u dan naar België gekomen bent, antwoordt u 'vanwege mijn vrijheid, witte mensen respecteren dit'. Op de vraag waarom u naar België kwam en niet naar een ander land ging, antwoordt u dat uw vijanden hier leven en u daarom een valse naam aannam. Op de vraag waarom u naar België kwam als u zelf verklaart dat uw vijanden hier leven, stelt u dat u hier legaal voor uw rechten zal vechten (gehoor CGVS, p.9). **U verklaart dat u (I.M.), de vrouw van uw broer vreest. Toch reisde u naar België, het land waar ze woont. Meer zelfs, direct na uw aankomst in België, nog voor u asiel aanvraag, ging u haar nog opzoeken. Dergelijke zaken relativeren de ernst van de door u voorgehouden vrees voor (I.M.).**

Omtrent de juju-krachten die u vreest, stelt u dat uw broers gedood werden door middel van deze krachten (gehoor CGVS, p.12). Op de vraag waarom u dan niet getroffen werd door deze magische krachten, antwoordt u dat God u beschermt (gehoor CGVS, p.15). Het is opmerkelijk dat deze juju-krachten uw broers doodden, maar dat u gespaard bleef. **Er moet bovendien opgemerkt worden dat deze juju-krachten tot het bijgeloof behoren en geen objectieve grond kennen.**

Verder legt u een paspoort neer op de naam van Uba Roland Okiyi met de geboortedatum 8 juni 1965. U verklaart echter dat u in werkelijkheid Uba Abosi Nwogburu Okiyi heet en dat u op 8 juni 1971 geboren bent (gehoor CGVS, p. 2,3). U stelt dat u een valse naam aannam en een paspoort aanvraag om zo aan uw vervolgers te kunnen ontkomen. U vreesde immers dat uw vervolgers uw visum zouden kunnen blokkeren. U slaagt er echter niet in om deze vrees aannemelijk te maken. Bovendien reisde u niet direct naar Europa, maar verbleef u van januari 2011 tot oktober 2012 in Togo en hebt u er nooit enige problemen ondervonden (gehoor CGVS, p. 10). Op het door u neergelegde Schengen-visum valt te lezen dat u dit document op 3 oktober 2012 in Togo verkregen hebt. U legt bovendien geen enkel document neer om uw beweerde identiteit van (U.A.N.O.) te staven. Wanneer opgemerkt werd dat uw huidige paspoort geldig is sinds augustus 2010 en u gevraagd werd, of u daarvoor reeds een paspoort had, antwoordde u bevestigend. Wanneer u gevraagd werd op welke naam u toen een paspoort had, moet u eerst lang nadenken en vervolgens antwoordt u dat dit eveneens op naam van (U. R.O.) was. Op de vraag of de Nigeriaanse autoriteiten er geen probleem van maakten dat u een paspoort aanvraag op een valse naam, antwoordt u dat dit geen probleem was omdat Okiyi de naam van uw vader is (gehoor CGVS, p. 9). **Op basis van de door u neergelegde documenten en de door u afgelegde verklaringen kan niet vastgesteld worden wat uw ware identiteit zou zijn. Daarnaast doen u weinig overtuigende verklaringen hieromtrent afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.**

Daarnaast wordt uw geloofwaardigheid ernstig aangetast door een groot aantal tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) en het CGVS. In de verklaring, ingevuld bij de DVZ op 15 oktober 2012, stelde u dat u op 13 januari 2011 naar Togo verhuisde en dat u daarvoor in Amogudu woonde (p. 4, pt. 11). Bij het CGVS

verklaarde u in eerste instantie dat u in Amogudu opgroeide en in 2011 naar Togo verhuisde. Later in het gehoor verklaarde u plots dat u in 2007 terug naar uw geboortedorp Abiriba verhuisde. Wanneer u vervolgens ter controle gevraagd werd of u dus altijd in Amogudu woonde, in 2007 terug naar Abreba ging en in 2011 naar Togo vluchtte, antwoordde u dat dit klopt (gehoor CGVS, p. 7). Later in het gehoor stelde u echter dat u van 1996 tot 2002 in Cotonou in buurland Benin woonde (gehoor CGVS, p. 8). Wanneer u gevraagd werd waarom u dit niet eerder vertelde, antwoordde dat u de kans niet kreeg omdat u gevraagd werd om kort te antwoorden (gehoor CGVS, p. 8). Hiermee verklaart u echter niet waarom u bevestigend antwoordde toen u gevraagd werd of u dus altijd in Amogudu woonde, in 2007 terug naar Abreba ging en in 2011 naar Togo vluchtte (gehoor CGVS, p. 7). Op het einde van het gehoor verklaarde u daarenboven nog dat u van 2002 tot 2003 in Lomé in Togo gewoond hebt en daarna terugkeerde naar Nigeria (gehoor CGVS, p. 16).

In de vragenlijst van het CGVS, ingevuld bij de DVZ op 15 oktober 2012, verklaarde u dat u verkoper in tweedehands kledij en schoenen bent sinds 1995 (p. 3, pt. 10). Toen bij het CGVS naar uw beroep gepolst werd, stelde u echter dat u buschauffeur was. Toen gevraagd werd naar andere jobs, zei u dat u in 2007 als boer begon te werken. Toen vervolgens gevraagd werd of u naast buschauffeur en boer, nog andere beroepen uitgeoefend hebt, antwoordde u ontkennend, maar stelde u dat uw allereerste job in de broodindustrie was, samen uw broer (M.). Wanneer u vervolgens geconfronteerd werd met het feit dat u bij de DVZ aanhaalde dat u sinds 1995 verkoper in tweedehands kledij en schoenen bent, antwoordde u dat dit klopt en dat u toen in Cotonou was (gehoor CGVS, p. 7,8). Hiermee verklaart u echter nog niet waarom u bij de DVZ verklaarde dat u sinds 1995 tweedehands verkoper bent, aangezien u bij het CGVS verklaarde dat u slechts tot 2002 in Cotonou bleef wonen (gehoor CGVS, p. 8). In de verklaring, ingevuld bij de DVZ op 15 oktober 2012, stelde u dat u 4 kinderen hebt en dat ze allen bij hun moeder in Imo state verblijven (p. 5,6, pt. 17). Bij het CGVS verklaarde u eveneens dat u 4 kinderen hebt, waarvan de laatste (R.O.O.), op 6 mei 2009 geboren werd (gehoor CGVS, p. 6). Toen u geconfronteerd werd met uw eerdere verklaring dat uw vrouw in 2007-2008 met uw kinderen naar Imo state verhuisde (gehoor CGVS, p. 6) en dat u uw vrouw en kinderen sindsdien niet meer zag (p. 6) , en het bijgevolg onmogelijk is dat u in mei 2009 een zoon zou krijgen als uw vrouw sinds 2007-2008 verhuisd is naar een andere staat, antwoordde u dat uw zoon (R.O.O.) een andere moeder heeft, namelijk (I.A.). U stelt ook dat uw zoon (R.O.O.) momenteel bij zijn moeder in Abeba verblijft (gehoor CGVS, p. 6,7). Uw verklaringen bij het CGVS betreffende uw zoon (R.O.O.) en zijn moeder vallen niet te rijmen met uw eerdere verklaring bij de DVZ dat uw 4 kinderen bij hun moeder in Imo state zouden verblijven.

In de verklaring, ingevuld bij de DVZ op 15 oktober 2012, stelt u dat u 3 broers hebt die in leven zijn. Twee ervan wonen in Nigeria, 1 woont in België. U haalt ook aan dat 2 broers en 1 zus reeds overleden zijn (p. 6, pt. 18). Bij het CGVS haalde u echter nog een vierde broer aan die in leven is en die sinds 2000 in België zou wonen: (E.O.I.). U haalt ook nog een andere zus aan die in leven zou zijn: (I.A.) (gehoor CGVS, p. 5). Wanneer u gevraagd werd waarom u deze broer en zus niet vermeld hebt bij de DVZ, antwoordde u dat men u vroeg om het kort te houden (gehoor CGVS, p. 5). Dat men zou vragen om het beknopt te houden, betekent echter nog niet dat u sommige broers wel en sommige niet hoeft te benoemen. U haalde bij het CGVS ook plots nog een andere broer aan die overleden is, namelijk chief (O.K.E.) die in 2008 of 2009 overleden zou zijn. (gehoor CGVS, p. 5,6). Wanneer u opnieuw gevraagd werd waarom u deze overleden broer niet vermeld hebt bij de DVZ, antwoordde u dat men u vroeg om het kort te houden. Dat men zou vragen om het beknopt te houden, betekent echter nog niet dat u sommige broers wel en sommige niet hoeft te benoemen. **Het feit dat u bij de DVZ geen enkele melding maakte van het feit dat uw broer chief (O.K.E.) die in 2008 of 2009 overleden zou zijn, is bovendien nog meer bezwarend omdat het verband houdt met de door u aangehaalde asielmotieven.** U verklaarde immers dat u de familie van uw broer chief (O.K.E.) vreest omdat ze u verantwoordelijk achtten voor zijn dood (gehoor CGVS, p. 11,12,13). Van een kandidaat-vluchteling die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding van zijn vertrek of vlucht uit zijn land van herkomst zouden zijn geweest. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit vanaf het begin. Het feit dat men u vroeg om het kort te houden kan geen afdoende verklaringen bieden voor het niet-vermelden van dit essentieel element.

U verklaart dat u van januari 2011 tot oktober 2012 in Togo gewoond hebt. U stelt dat u in die periode geen problemen ondervonden hebt (gehoor CGVS, p. 10). Later in het gehoor verklaarde u dat uw vervoerders ook contacten hebben in Togo en dat ze u vonden toen u er verbleef. U zegt dat de manager van chief (M.I.) u zag in Togo en dat u aan de manier waarop hij keek kon afleiden dat u in gevaar was. Toen u geconfronteerd werd met het feit dat u eerder in het gehoor stelde dat u nooit problemen gekend hebt in Togo, antwoordde u dat het de eerste keer is dat u zo'n interview als nu hebt (gehoor CGVS, p. 14,15). Hiermee verklaart u echter niet waarom u bij het CGVS

tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw verblijf in Togo. Op de vraag waarom u bijna 2 jaar in Togo woonde, antwoordde u dat het heel lang geduurd heeft om een tijdelijke verblijfskaart te krijgen. Op de vraag waarom u niet eerder naar België kwam, antwoordde u dat u op die verblijfskaart moest wachten (gehoor CGVS, p.10). U maakt echter niet aannemelijk waarom u op een tijdelijke Togolese verblijfskaart zou moeten wachten om naar België te kunnen reizen.

Er kan geconcludeerd worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat de door u neergelegde documenten betreft moet eerst en vooral het volgende opgemerkt worden. U stelt dat uw broer (M.) contact legde met uw advocaat en hij al deze documenten naar uw broer (M.) opstuurde. U legt echter **geen enkel postbewijs** neer, u stelt dat u het vroeg aan uw broer, maar dat hij er geen belang aan hechtte (gehoor CGVS, p.10). Het feit dat u geen postbewijs neerlegt en dus niet aantoot hoe u deze documenten verkregen hebt, doet afbreuk aan de waarde van deze documenten. Het is ook vreemd dat u aanhaalt dat uw broer momenteel getrouwd is met uw vervolger (I.M.), maar dat u wel al deze documenten laat opsturen naar het adres van uw broer (M.) (gehoor CGVS, p.10,11). **Dat u documenten ter ondersteuning van uw asielaanspraak vanuit Nigeria laat opsturen naar het adres waar uw verklaarde vervolger woont, doet afbreuk aan de ernst van de door u aangehaalde problemen.** Wat de documenten zelf betreft: uw Nigeriaans paspoort met een Schengen-visum werden hierboven reeds besproken. Uw consulaire kaart van de Nigeriaanse ambassade in Togo en de verblijfskaart uit Togo geven informatie over uw verblijf in Togo. De neergelegde aanbevelingsbrief geeft aan dat verschillende leden van de Amogudu gemeenschap genaamde (U.A.N.O.) een lovenswaardig persoon vinden. Het medisch attest van een dokter uit Togo stelt dat u in goede gezondheid verkeert. Het document van (N.As.) geeft aan dat u een reisbijstandsverzekering afsloot voor de periode 2 tot 15 oktober 2012, de bankafschriften van het bedrijf (D.M.) uit Togo geven informatie over de financiële transacties van dit bedrijf, de kopie van de Belgische identiteitskaart van (N.M.A.) geeft informatie over de identiteit en nationaliteit van deze persoon. Dit document geeft echter geen informatie over uw vermeende broederband met deze persoon, temeer u er niet in slaagt aannemelijk te maken dat u werkelijk Uba Abosi Nwogwuru zou heten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en van artikel 1 tot en met 3 van de wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen “zowel als de klaarblijkelijke beoordelingsfout”.

Volgens verzoeker raken de tegenstrijdigheden die hem verweten worden, niet aan “de bodem” van zijn asielaanspraak. Verzoeker meent dat verweerder het gevaar dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst zou lopen, verkeerd beoordeeld heeft. Hij meent dat zijn vrees wel actueel is. Verzoeker vervolgt met: “Dat de tegenpartij in dit verband de verzoeker het niet-eerbiedigen van het subsidiariteitsprincipe absoluut niet kan verwijten, want de overheid die nu de macht in Servië uitoefent kan niet hem beschermen van het soort vervolgingen waarvan hij zegt dat hij het slachtoffer is.” Het gaat volgens verzoeker niet alleen om gemeenrechtelijke feiten. Verzoeker meent dat zijn asielaanspraak als geloofwaardig beschouwd kan worden en dat hij een groot aantal documenten heeft ingediend “die de waarheid van zijn verhaal springen”. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift bovendien een aantal documenten, waaruit onder meer blijkt dat (U.A.N.O.) dezelfde persoon is als (R.U.O.). Volgens verzoeker dient eraan herinnert te worden dat de identiteit en de etnische afkomst van verzoeker door verweerder absoluut niet betwist worden.

2.1.2. Verzoeker voegt volgende stukken bij zijn verzoekschrift: kopie van e-mails (stuk 2), een identificatiecertificaat (stuk 3), een naambevestiging uitgegeven door de “High Court of Aba Judicial Division” (stuk 4), een “extract from crime diary” van 4 maart 2013 (stuk 5), een “extract from crime diary” van 4 maart 2013 (stuk 6), de envelop waarin verzoeker de documenten ontvangen heeft (stuk 7), een traditionele overeenkomst (stuk 8), nog een envelop waarin verzoeker documenten ontvangen heeft (stuk 9), een kopie van een e-mail van 20 maart 2013 (stuk 10) en een handgeschreven asielaanspraak van verzoeker (stuk 11).

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De schending van artikel 1 van voormelde wet van 29 juli 1991 wordt niet dienstig aangevoerd, daar dit artikel enkel het toepassingsgebied van de wet bepaald en verzoeker bovendien niet aanduidt op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Waar verzoeker verwijst naar de overheid die momenteel de macht in Servië uitoefent, dient opgemerkt dat verzoekers asielaanvraag betrekking heeft op Nigeria waardoor deze verwijzing geen enkele relevantie heeft.

Verzoeker voert geen verweer tegen de motieven in de bestreden beslissing (i) dat verzoeker zijn problemen met de familie van (I.M.) en (I.) niet aannemelijk weet te maken, (ii) dat de ernst van verzoekers voorgehouden vrees voor (I.M.) gerelativeerd wordt daar hij na zijn aankomst in België en voor het indienen van zijn asielaanvraag bij (I.M.) en haar echtgenoot, verzoekers broer (M.), op bezoek ging alsook daar hij de documenten ter ondersteuning van zijn asielaanvraag vanuit Nigeria laat opsturen naar (I.M.) en (M.), (iii) dat de juju-krachten waarnaar verzoeker verwijst, tot het bijgeloof behoren en geen objectieve grond kennen en (iv) dat een groot aantal tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en deze op het CGVS betreffende verzoekers verblijfplaats, zijn beroepswerkzaamheden en zijn familiale samenstelling. Deze motieven zijn pertinent en correct, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Verweerder merkt in zijn nota met opmerkingen derhalve terecht op dat verzoeker geen enkel concreet element aanhaalt om de motieven aangaande zijn gebrek aan geloofwaardigheid te betwisten of te weerleggen. Verzoeker voegt enkel een aantal nieuwe stukken bij, dit zonder enige duiding omtrent de wijze van verkrijging of doel van neerlegging. Eerst en vooral dient opgemerkt dat documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen worden ondersteund. Verder dient opgemerkt dat de documenten kopieën betreffen, die gemakkelijk te vervalsen zijn waardoor zij slechts een geringe bewijswaarde hebben. Vervolgens merkt verweerder in zijn nota met opmerkingen terecht op dat de e-mails en verzoekers eigen verklaringen

(stukken 2, 10 en 11) bezwaarlijk als officiële, noch objectieve stukken aanzien kunnen worden, alsook dat het identificatiecertificaat (stuk 3), de naambevestiging uitgegeven door de “High Court of Aba Judicial Division” (stuk 4), de twee (dezelfde) “extracts from crime diary” (stukken 5 en 6) en de traditionele overeenkomst (stuk 8) geen afbreuk doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker niet aannemelijk heeft kunnen maken dat hij probleemloos op basis van een valse naam een paspoort heeft kunnen bekomen van de Nigeriaanse autoriteiten, hiermee probleemloos naar Togo is gereisd, waar hij eveneens zonder problemen van januari 2011 tot oktober 2012 heeft verbleven en op 3 oktober 2012 een Schengen-visum heeft aangevraagd en verkregen. Bovendien kunnen deze documenten de ongeloofwaardigheid van de elementen van zijn asielrelaas, die hem zijn land van herkomst hebben doen verlaten niet weerleggen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS